

Kuplet o ženské emancipaci

Hm...

Celé to naše dnešní pokolení
vstříc kráčí rozkladu a hnilobě.
Mužů již v krásném slova smyslu není,
jak pozoruju to sám na sobě.

Já nemám vůle ani energie
užitečného cosi začítí.
Mé štěstí, že má matka ještě žije,
jinak bych musel hladem zemřítí.

Už jako kdysi není taky žena
vtělená oddanost a pokora.
Vášnivě v těla mužů vysílená
zatíná kruté spáry netvora.

Ba, probouzí se divou vehemencí
žen síla někdy ladem ležící:
"Jsme udoláni ženskou konkurencí,
chraňte nás!" hořekují sklepníci.

Nynější žena, co já v klidu tučním,
v oborech věd a práce působí.
Co naplat! Učím se teď pracím ručním:
vyšívát, vařit a mýt nádobí.

Choť poslušný a věrný budu. Škoda,
že muž dnes přec jen rodit nemůže!
Doufám však, že i to se časem poddá.
Ach, vemte si mne, slečno, za muže...